

BOYUN EGME

Kemal Okuyan'la söyleşi: Doğru yoldayız, iyi gidiyoruz • Sf3

Bu düzen değişmeli diyenler: Paranın saltanatını yıkacağız • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE • 8 HAZİRAN 2018 CUMA • 2 TL

DÜZENİN PARTİLERİNE DEĞİL PARTİNİN BAĞIMSIZLARINA

OYLAR BAĞIMSIZ KOMÜNİSTLERE

PARANIN ÇÜRÜTTÜĞÜ SİYASETE KARŞI EMEĞİN İKTİDAR MÜCADELESİ

Siyasetin konusu iktidar. Bir siyasi partinin "iktidar olmak" hedefine sahip olması değil olmaması garip. Ama iktidara oynayanın, iktidarı kendi ilke ve amaçları için istemesi esastır. İktidarı istemek, halka, "beni iktidara getirin" demek ancak bu varsa meşrudur. "Amacım budur, böyle bir Türkiye yaratmak için iktidarı istiyorum" diyemiyorsanız, siyaset yapma meşruluğunuz bile tartışmalıdır. Bir amacınız yoksa, sizi siyasete ilkeleriniz taşıyamıyorsa... Yaptığınız bezirganlıktan başka bir şey değildir. Siyaset esnafıdır.

Ve siyasi parti taraftır. Tarafı belli bir taraf! "Biz bunun için mücadele ediyoruz" diyenler bir tarafta toplanır. Bunu yapanlar parti olur. Tarafınız belli değilse, her telden çalışıyorsanız, bir gün öyle bir gün böyle diyorsanız ve her tarafınız ayrı oynuyorsa... Parti dışında her şey denir size. Çıkar grubu, anonim şirket, çete... Parti değil.

24 Haziran seçimlerine hangi "kuruluşların" katılacağı konusunda son sözü YSK söyledi. Seçime katılma yeterliliğinin yasayla belirlenmiş, yıllardır uygulamada olan koşulları vardı. YSK, bütünüyle hukuksuz bir biçimde Türkiye Komünist Partisi'nin seçimlere katılma yeterliliği olmadığına karar verdi.

Böylece 24 Haziran seçimlerine katılacak "parti" kalmadı. Seçim meydanlarına koşturan, televizyon yayınlarında boy gösteren, oy isteyenlerin "parti" olduğunu söyleyemiyoruz. Ne için oy istedikleri, neyi amaçladıkları belli değil.

Laikliğin bekçisi olarak seçimlere giren bir parti, din işlerini devlet işlerinden ayırmak bir yana seçim işlerinden bile ayırmadığını ilan ediyor! Meclise sosyalizmin sesini taşıyacağını söyleyen bir parti, iş çevrelerine güvenli yatırım ortamı sağlayacağını anlatıyor. Namı bir yobazla, şöhretli bir demokrat aynı partinin aday listesinde birlikte boy gösterebiliyor.

Sözleri birbirine karışıyor, hangi sözü hangisi söyledi bilemiyorsunuz. Cümle-

lerin üstüne isimler yazılmasa, bir parti liderinin söylediği bir sözün aslında bir başka partinin liderine ait olduğunu iddia edebilirsiniz.

Ve her kafadan ayrı ses çıkıyor. A partisinin liderinin söylediği bir şeyin zıddını aynı partinin yine ağırlık sahibi bir milletvekili adayı söylüyor. Birbirlerini düzeltmek, tartışıp bir ortak noktada buluşmak gibi dertleri de olmuyor. Çok başlı bir ejderha gibi, ne kadar farklı şeyleri aynı anda savunurlarsa o kadar çok oy alacaklarını düşünüyorlar.

Bir de bağımsız adaylar var. Bu Düzen Değişmeli Platformu, Türkiye Komünist Partisi tarafından oluşturuldu. 17 seçim bölgesinde bağımsız adaylarla seçimlere giriyoruz.

24 Haziran seçimleri için oy isteyen, örgütlenen, seçim meydanlarına çıkan tek "parti" bu: Komünistlerin bağımsız adayları.

17 farklı seçim bölgesinde 17 aday aynı şeyler için oy istiyor. İşçi sınıfının iktidarı için çağrı yapıyor. Ne söyledikleri

belli, niye aynı tarafta oldukları da...

"Canım önemli olan Erdoğan'dan kurtulmak" diyerek geçirilecek bir durumda değiliz artık. Erdoğan'ın 16 yılda bu ülkeye verdiği hasarı telafi etmek bir yana onun yarattığı yıkıntıyı kalıcılaştırmak vaadiyle sahne alan, adı partilerle kim neden kurtulacak?

"Bunlar teori, hayatta işler öyle olmuyor. Laiklik için de halkın dini duygularını okşamak lazım" diyenlerin iyi bir ahlak dersine değilse tedaviye ihtiyacı var. Cemaat, tarikat oyu peşinde koşmanın halkın duyguları ile ne ilgisi var!

Dediğimiz gibi, ne söylediği belli olmayan, birbirinden ayırt edilmesi giderek güçleşen "partileri" geçip, pusulanın öteki tarafına bakmak gerek.

17 seçim bölgesinde bağımsız adaylar arasında komünist emekçi ve aydınların isimlerini bulup mührü oraya basmak gerek.

Gerisi yalan. Yalan söyleyenlere hiç kulak asmamak, içine doluştukları çuvalda birbirleriyle baş başa bırakmak gerek.

BU DÜZEN YALANLA YÜRÜYOR

Bu sefer kanma

Parola budur: Bu düzen değişmeli. Bu sözü duyduğunuz yerde halkın gerçek dostları vardır. Bu sözü duyduğunuz yerde sömürüye, zulme set çekecek olanlar vardır. Kurtarıcı bellediğiniz birileri, bunu söyleyemiyorsa bilin ki, sadece bu düzene değil, düzenin bütün kötülüklerine razı gelmiştir.

2018 yılında Türkiye'nin ve dünyanın tek gerçeği var: Saldıracaklar. Sömürü düzenini sürdürmek için saldıracaklar. Dolar, borsa, faiz... Bunların hepsinin arkasında tek bir gerçek var, paranın saltanatı akıl dışı, sürdürülemez bir dünya yarattı. İnsanlık, yüz yıl önce hayal bile edilemeyecek bir güce ulaştı, ekonomiler nüfus artışının kat kat üstünde büyüdü. Bunun sonucu sıradan insanların yoksullaşması, emekçilerin daha fazla çalışması, daha fazla sayıda insanın işsiz kalması olurken artan zenginliği paylaşan bir avuç asalak semirdi.

Asalak patron sınıfına zenginleşmek yetmedi, zenginlik onlara yaramadı. Kapitalizm budur: Bir yanda servet birikirken, ekonomiler ve toplumsal krizler tetiklenir. Sermaye, "ne çok kazandık, ne çok semirdik" diyemez, "eyvah kârlarımız azalıyor, kazanma hızımız düşüyor" derler ve önce halkın sonra birbirlerinin boğazına yapışırlar.

Daha aza razı olup, daha çok çalışmamızı isterler.

Kendi aralarındaki rekabet çok azdığında savaş senaryoları devreye girer. Sermaye yeni pazarlar bulsun, başka ülkeleri yağmalasın diye emekçileri bu sefer savaşa yollarlar.

2018, dünyada savaş rüzgarlarının estiği, "kriz" beklentisinin yükseldiği, işçilerin işlerini kaybetme korkusunu biraz daha fazla hissettiği, yoksullaşma sinyalleri-

nin arttığı bir yıl oluyor.

KEMER DEĞİL KEMENT SIKIYORLAR

AKP'li bakanın yaptığı açıklama böyle: Seçimden sonra harcamalar kısıllacak, vergi tabana yayılacak.

Seçim meydanlarında şakalar yaparak "taşı gedigine" koyma meraklısı siyasetçiler, bu açıklama için bir yorum yapmadı. Sorulsa söyleyecekleri şeyi tahmin etmek zor değil: Harcamalar kısıllı tabii, sarayın harcamalarından başlayarak!

"Devlet kemer sıkmalı, vatandaş değil" sözleri Muharrem İnce'ye çok puan kazandı. Öte yandan Mehmet Şimşek'in "harcamalar kısıllacak" diyerek söylediği şeyin aynısını planlıyor İnce.

Devlet harcamalarının kısılması, bu düzende tek bir anlam geliyor: Emekçilere ayrılan kaynakların azalması. Okullara, hastanelere ayrılan bütçenin azalması.

Şimşek'in seçimlerden sonra programı olarak duyurduğu adımların, kim gelirse gelsin uygulanacağını görmemek de mümkün değil.

Şimşek, "verginin tabana yayılması" dediğinde muhalefetten tepki almıyor. Sosyal demokrat geçinenler, emek yanlısı görünenler, "büyük sermayeyi vergi afları ve teşviklerle besleyip yükü halka bindirmeniz yetmedi mi" diye sormuyor.

Kimsenin sizi kandırmasına

izin vermeyin: Bu düzen değişmeli demeyenlerin hepsi önümüzdeki dönemde halka aynı yemeği yedirmek niyetindedir.

İnanılmaz bir dış borç yükünün biriktiği dönemde, ülke ekonomisi patronların yararına ve olmayan kaynaklarla büyütülürken unutulmuş kelime tekrar gündemde: Kemer sıkma. Aradan geçen yıllar içinde anlamı ise değişmemiş durumda: Ekonomi kötü durumda kemerleri sıkacağız, patronları beslemeye devam edeceğiz, emekçilere de "özveri" düşecek.

YAPACAK BİR ŞEY VAR

Başka türlü mümkün değil mi? Kemer sıkma, işçilerin daha çok çalışması, "tabana yayılmış" vergilerin daha da artması dışında yapılacak bir şey yok mu?

Daha doğrusu, tüm bunlar Erdoğan'ın politik tercihleri olamaz mı? Düzen partilerinden bir başkası iktidara gelip de halka zarar vermeden durumu düzeltebilir mi?

Gerçek şudur: Ekonomi yönetimi dedikleri şey politik partilerin tercihleri ile değişik yönler kazansa da temelde tercih sınıfsaldır. TUSİAD'ıyla, MÜSİAD'ıyla, TOBB'uyla... Patronların sözüyle hareket eden partiler, temelde aynı sınıfsal tercihe sahiptirler.

Bu yüzden "Bu düzen değişmeli" demeyen tüm siyasetçiler AKP'li bakan Mehmet Şimşek'in işaretini verdiği saldırının kumandanlığına adaydır.

Ve bizim yapacak bir şeyimiz

elbette vardır!

Patronların değil işçilerin sözünü hayata geçirmek. İşçiden daha fazla vergi almak

isteyenlere "biz sizin servetinize el koyarak çözmeyi düşünüyoruz ekonomik sorunları" diye seslenmek.

DÜZEN GÜÇLERİ AYAĞINI DENK ALSIN DİYE

Komünistlerin seçimlerde de aynı keskinlik ve iddiayla söyledikleri şey bu: Bu düzen değişmeli. Komünistlerin karşısına çıkartınlarsa şunu söylüyorlar: Düzenin kısa vadede değişeceği yok, o zaman siz çözümü erteliyorsunuz. Halk çare ararken, siz "düzen değişmezse çare yok" diyerek kenara çekiliyorsunuz.

Bu düzen değişmeli demek, bu düzende mücadele etmenin, bu düzende halk yararına çareler bulmanın da tek yoludur. Doğrudur, temelde gerçek budur: Düzen bu olduğu sürece bulunacak çareler de çare olmayacaktır.

Düzenin karşısına çıkmak, iktidarların halk düşmanı politikalarının karşısına çıkmak için zorunludur. "Bir işçi iktidarı bizi kurtarabilir tamam. Ama işçi iktidarı yok ufukta. Bu durumda dü-

zen içi bir çare bulmak, kötünün iyisini aramak gerekir" diyenlere söyleyeceğimiz şey açıktır: Ancak çareyi işçi iktidarında arayanlar, düzenle hesaplaşanlar, kötünün kötüsüne engel olabilirler.

Emekçi halk için çözüm kötünün iyisini desteklemek değil, tüm kötülerin gözünü korkutacak bir gücü birleştirmektir.

Erdoğan'ı da, Akşener'i de, Abdüllatif Şener'i de, Kemal Derviş'i, Kılıçdaroğlu'nu ya da İnce'yi de terbiye edecek olan, işçi düşmanlığına, halk düşmanlığına set çekecek olan "kandırılmayanların" örgütlü gücüdür.

KAYIKÇI DÖVÜŞÜ

Bu ülkede halka tüm kötülükler, "kötünün iyisi" paketi ile kabul ettirildi. Erdoğan bile böyle geldi. Kötünün iyisi ülkeyi kötünden kurtarıcı olarak piyasaya sürüldü ve artık daha fazla kötülük yapamayacak kadar yorulmuş olan kötünün yerini aldı.

Biz diyoruz ki, bu sefer kanmayın.

Yalana boyun eğmeyin.

'YÜZDE BİRLE NE YAPACAĞINIZ' DİYENLERE

Komünistlere her seçimde söylenen bir şey var: Sizin o yüzde birlik oyunuzla neyi değiştirebilirsiniz ki?

Önce bir düzeltme yapalım. Yüzde bir değil "aldığımız" oy. Binde 2.

Sonra yanıtlayalım.

Birincisi, biz de onu diyoruz: Büyümemiz, güçlenmemiz lazım. "Gönlüm sizden yana ama oyumu vermem" diyenleri kazanmamız, daha fazla işçinin, aydının, gencin mücadelemize ortak olmasını, seçim sandığında bile geri basmamasını sağlamamız lazım.

O zaman çok şeyi değiştirebiliriz.

Ve bunun dışında hiçbir şey değişmez.

İkincisi, komünistlerin güç kazanması, o güç çok küçük olduğunda bile çok şeyi değiştirebilir.

Örnekleri çok! 200

işçinin çalıştığı bir

fabrika düşünün.

İşçiler zaman

geliyor, üç ay maaşlarını alamıyorlar. Teslimat var, sipariş yetişecek denilerek 12 saate çıkarılıyor çalışma saatleri ve fazla mesai yok. Böyle çok fabrika var.

Yaşadık, örneklerini yakından biliyoruz: Orada 2 komünist işçi yetiyor dengeleri değiştirmeye. Bir silkinışte, alınamayan maaşlar ödeniyor, işçiye zulmeden patron temsilcisi minnoş kediyeye dönüyor.

Zaten komünist işçilerin sayısı da 2'ye 5 oluyor, 5'ken 10.

Boyun eğmeyen 2 işçi yetiyor gerçek "değişimi" başlatmaya.

Halkımız boynunu bükmüş, kaderine razı olmuş gibi görünüyor ama gerçek bu: Ülke boyun eğmeyenleri bekliyor.

SAMANALTI / Saif Munzur

TKP GENEL SEKRETERİ İLE SEÇİM ÇALIŞMALARINI HAKKINDA SÖYLEŞİ:

'Doğru yoldayız, iyi gidiyoruz...'

"Erdoğan'ın bu kez yenileceği inancından kaynaklanan heyecan ile ülkenin temel sorunlarının çözümsüz kalacağı düşüncesi yan yana duruyor. Rahatlıkla söyleyebilirim ki, milyonlarca emekçi psikolojik olarak bu düzenden kopmuş durumda."

Türkiye Komünist Partisi'nin bir YSK darbesiyle seçim dışı bırakılmasının ardından komünistler 17 seçim bölgesinde bağımsız adaylarla seçimlere giriyor. Bu adaylardan birisi İzmir 2. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Kemal Okuyan. Kemal Okuyan, bağımsız aday olmadan önce TKP Genel Sekreterliği görevini yürütüyordu. Okuyan'la TKP'nin seçim sürecine bakışı, yürütülen çalışmalar ve ülkenin geleceğine ilişkin söyleştik.

Bu Düzen Değişmeli Platformu 17 bağımsız aday gösterdi 24 Haziran milletvekili seçimleri için. Seçimlerde düzen değişikliğinden söz eden, sosyalizm seçeneğini savunan tek unsur Bu Düzen Değişmeli Platformu. Bu bile kendi başına anlamlı. Ancak bağımsız aday çalışması onur kurtarmanın, bayrak göstermenin ötesine geçti mi?

24 Haziran seçim süreci bir kez daha gösterdi ki, Türkiye Komünist Partisi bu ülkenin vicdanı, onuru ve aklı. Kuru gürlüğe, sermaye-devlet baskısına, buna eklenen mahalle baskısına direnen, kendi sözünü korkmadan söyleyen bir parti var Türkiye'de. Dediğiniz gibi, bu kadarı bile çok anlamlı. Ancak varlığımızı ve mücadelemizi hiçbir zaman ülkenin "onuru olmak" gibi bir hedefe daraltmadık. Bizim görevimiz Türkiye'de düzeni değiştirmek. Bu hedefe aklı, onuru, vicdanı temsil ederek yürüyoruz elbette. Buradan baktığımızda Bu Düzen Değişmeli

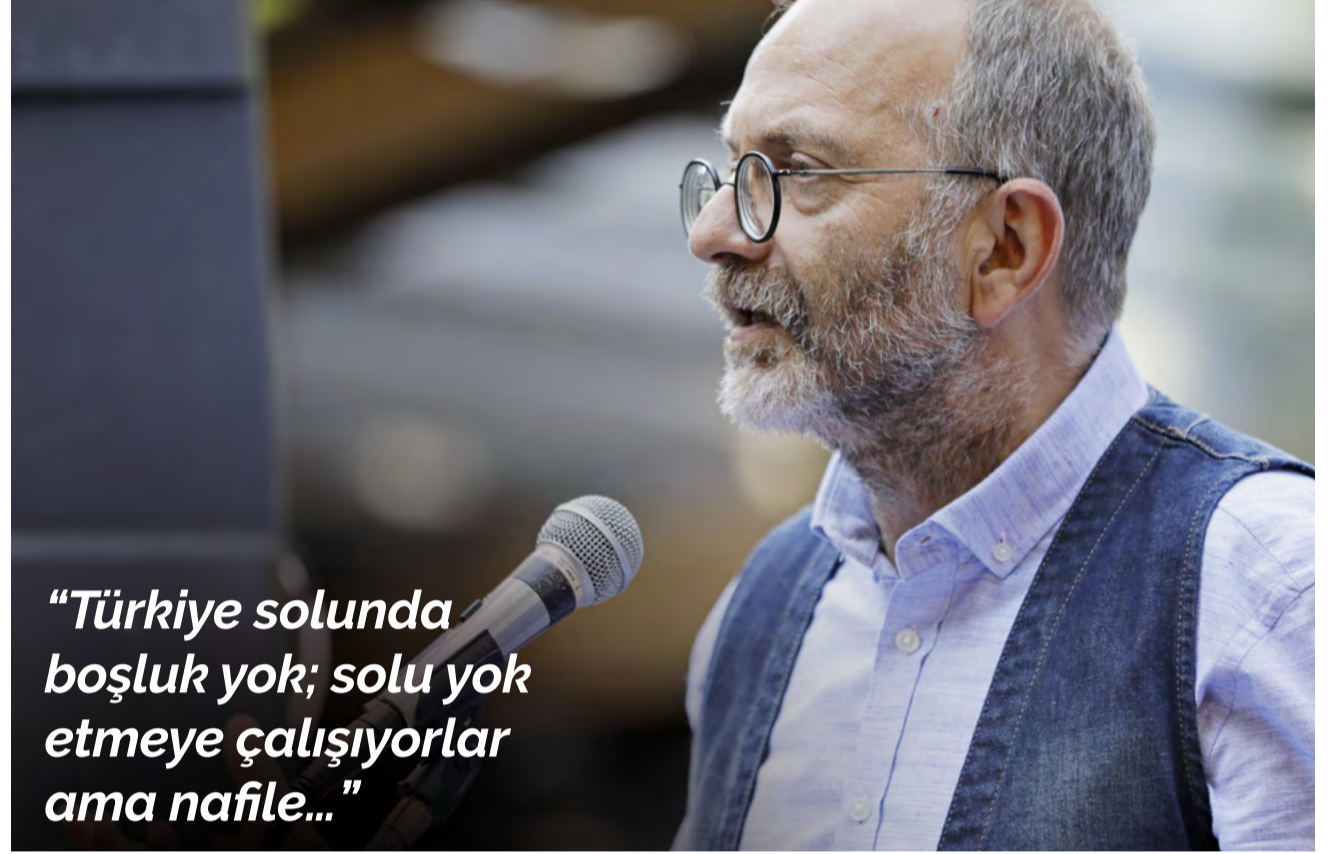
çalışması aykırı bir ses olmanın çok ama çok ötesine geçti. Şimdiden söyleyebiliriz ki, 17 adayla seçimlere katılma kararı aldığımız andan bu yana Türkiye'de düzen değişikliğinin mümkün ve zorunlu olduğunu düşünenlerin sayısında radikal bir değişiklik oldu. 80 milyonluk bir ülke için henüz az ama çoğalma, yaygınlaşma hızı açısından baktığımızda son derece anlamlı.

Neye bağlamak gerek bunu?

Her şeyden önce ülkenin içinde bulunduğu durumla ilgili. Türkiye objektif olarak düzen değişikliğini çağırıyor. Tarım, sanayi, dış politika, eğitim, sağlık, kültür, sanat... Nereye öncelik verirseniz verin aşılamayacak bir tıkanma, çözülemeyecek sorunlar var. Bu tıkanmanın, bu sorunların bütün ağırlığı yoksulların üzerine yıkılıyor. Düzen siyaseti ne derse desin, kendi durumlarının düzelmeyeceğine inanan geniş bir kesim var ve bu kesim arayış içinde. Evet, sahte çözümlerle bu arayışa geçici yanıtlar veriyorlar ama "Erdoğan'ın bu kez yenileceği" inancından kaynaklanan heyecan ile ülkenin temel sorunlarının çözümsüz kalacağı düşüncesi yan yana duruyor. Rahatlıkla söyleyebilirim ki, milyonlarca emekçi psikolojik olarak bu düzenden kopmuş durumda.

Peki bu kopuş başka bir düzen arayışına dönüşüyor mu?

Böyle bir dönüşüm kendi kendine asla olmaz. İşte burada korkunç bir baskı var sözünü ettiğimiz toplumsal kesimlerin üzerinde. Yalanla, sahtekarlıkla,

"Türkiye solunda boşluk yok; solu yok etmeye çalışıyorlar ama nafle..."

mahalle baskısıyla, "merak etme sen, hele bir AKP'den kurtulalım" demagojisiyle insanları çürütücü bir siyasi zemine çekiyorlar. Kimileri büyük bir iyi niyetle Erdoğan'dan kurtulmak için bu zemini güçlendirmeye çalışıyor ama toplama bakıldığında ortada mevcut düzeni kurtarmak için yürütülen çok boyutlu bir kampanya olduğunu söyleyebiliriz. Biz buna karşı mücadele ediyoruz. Bugün TKP, AKP ve Erdoğan'a karşı mücadele ederken, AKP ve Erdoğan'ı karakterize eden temel tercihlerle de mücadele eden tek siyasi partidir. 24 Haziran seçimlerinde de bağımsız adaylarla yapıyoruz bunu. Erdoğan nedir? İslamcıdır. Seçime giren bütün partilerde İslamcı adaylar var. Erdoğan nedir? Yıllardır emperyalist ülkelerle açık işbirliği yapan bir politikacıdır. Seçime giren bütün partiler bu işbirliğini geliştireceğini söylemektedir. Erdoğan nedir? Türkiye'nin patronlarını ihya eden, onlara hizmette kusur etmeyen kişidir. Seçime giren bütün partiler patronlara "biz de size hizmet ederiz" demektir. Bu gerçeği düzen içi çözümlere

teslim olmuş sözde sol görmüyor, liberal aydınlar görmezden geliyor olabilir ama emekçiler arasında görenlerin sayısı hızla artıyor.

Bu Düzen Değişmeli adaylarının çalışmalarında, örneğin sizin aday olduğunuz İzmir 2. bölgede bu, oya dönüşür mü?

Dönüşmesi için çaba harcıyoruz. Bakın "oy almak" için takla atan insanlar değiliz. Aldatarak, sahte şirinlik gösterileriyle, yalvararak oy istemiyoruz. Söylediklerimizle, savunduklarımızla, yaptıklarımız ve yapacaklarımızla oy istiyoruz. Türkiye'de Bu Düzen Değişmeli diyenlerin oylarındaki gözle görülür bir artışın Türkiye toplumuna vereceği moral, yaratacağı umut her tür parlamento aritmetiğinden çok daha fazladır. Bu Düzen Değişmeli diyenlerin Meclis'teki varlığı Türkiye işçi sınıfı için, Türkiye'nin onurlu aydınları için bambaşka bir dönemin açılışıdır. Kurtuluşun yolu oradan geçtiği için değil, insanların örgütlü mücadeleye inançlarını artıracığı, sermaye sınıfını en güçlü olduğunu sandığı platformlarda

dişe diş bir mücadeleyle sıkıştıracağı için.

Soldaki boşluğu doldurmak için yeterli olacak mı bu çalışmalar?

Türkiye'de solda hiçbir şekilde solda boşluk yok. Bunu laf olsun diye söylemiyorum. Solun adresi bellidir ve tektir. Bugün toplumda ciddi bir heyecan yaratan Muharrem İnce'nin yanında çalışan CHP'liler bile "Muharrem Bey sağcıdır" diyor. Bunu kabullenmiş herkes. E zaten emperyalizme karşı olmadan, laikliği ama gerçek laikliği savunmadan, sermaye düzenine karşı durmadan solcu olamazsınız. Bir süre ara verelim solculuğa diyerek de solcu olamazsınız. Evet, Türkiye'de solda boşluk yok. Türkiye'de bugünkü mesele solu yok etme çabalarıdır. AKP ve muhalefet partilerinin tamamının ortaklaşa operasyonudur bu. Türkiye toplumunun Erdoğan alerjisini, Erdoğan kendü tabanını diri tutmak için istismar ediyor, muhalefet ise kendisine mahkum etmek için. Solu yok edemeyecekler. Düzen değişikliği talebini yok edemeyecekler.

"İLK KEZ BU SEÇİMDE ETKİLİ BİR ÇALIŞMA YÜRÜTTÜĞÜMÜZÜ HİSSEDİYORUZ"

Emekçi halk kesimlerinde düzenden kopuş eğiliminin baskın bir biçimde görüldüğünü söylüyorsunuz. Siz, bağımsız milletvekili adayları olarak seçim çalışmalarını yürüttüğünüz İzmir 2. Bölge'de böyle bir değişimi somut olarak gözlüyor musunuz?

Kesinlikle. Biz de geçmişteki bazı hatalardan, eksikliklerden ders çıkardık. Daha yaygın çalışıyoruz, daha sade ve anlaşılır bir dil kullanıyoruz. Bu kendimiz için de önemli. Sadelik, anlaşılır olmak bizi de daha kararlı, daha özgüvenli, daha net yapıyor. Geride epey seçim deneyimi biriktirdik. Ama ilk kez bu seçimde "etkili" bir çalışma yürüttüğümüzü hissediyoruz.

"EVET BU DÜZENE AİT HİÇBİR ŞEYİ BEĞENMİYORUZ"

Düzen değişikliği talebini yok edemeyecekler, solu baskılayıp susturma, hatta yok etme çabaları sonuç vermeyecek diyorsunuz. Ama bu yönde çabalayanların sesleri çok çıkıyor. Fenerbahçe Kulübü kongresi sonrasında yaşananlar. Ali Koç'un seçilmesinden sonra solda durduğunu söyleyen birçok kişi sevincini gizleme gereği duymadı. Koç ailesinin kulübün yönetimini devralmasını "değişim" hatta "devrim" olarak görmeyi kabul etmeyenlere, durumu garipseyenlere büyük tepki verdiler. Ne diyorsunuz?

İçine girdikleri dünyada kendilerini kaybettiler, hiçbir farklı sese tahammülleri yok. Bakın solun Türkiye tarihinde ABD emperyalizmine karşı olmak bir olmazsa olmazdı, doğal durumdu. Ve sol söze Koçlar, Sabancılar diye başlar; bu düzenin değişmesi gerektiğini söylediler. Laikliği elden çıkardılar, emperyalizm karşıtlığını elden çıkardılar ve şimdi de bunu yaşıyoruz. Bir kere meseleyi doğru tartışalım. Bugün bu düzende bir spor kulübünün, hele hele Fenerbahçe gibi bir

kulübün yönetiminin büyük sermayede olması bir kuraldır. Bu açıdan ortada şaşırtıcı bir şey yok. Aziz Yıldırım da bir patrondu. Verdiğimiz tepki Ali Koç'un seçilmesiyle ilgili değil. Verdiğimiz tepki Ali Koç'un Fenerbahçe'nin başkan olmasıyla Türkiye'nin kurtuluşu arasında özellikle sol görüşlü kişilerin kurduğu ilişkiyedir. Buna sessiz kalınabilir mi? Fenerbahçeli, Ali İsmail için söylenen şarkılarla, Cumhuriyet değerlerine sahip çıkan, AKP'ye ve cemaate karşı duran taraftarlarla övünmeli. Bu diğer takımlar için de geçerli. Ancak AKP döneminde en fazla kazanan, AKP'nin

16 yıllık iktidarından sorumlu olan ve hükümetler gelip gittikçe kazanmaya devam eden büyük patron Koç'u "e siz de hiçbir şey beğenmiyorsunuz" diyerek savunmak olacak iş değil. Evet bu düzene ait hiçbir şeyi beğenmiyoruz. Futbolu kendi çıkarları için kullanan patronları, kötücül bir kültürü egemen kılan Emreleri, Fatihleri beğenmiyoruz. Ama beğendiklerimiz de var; Lefter'i, Metin Oktay'ı, Metin Kurt'u beğeniyoruz örneğin. İyilik, güzellik, doğruluk asla tükenmez; bunlar beğenilir.

Ernesto Che Guevara 14 Haziran 1928'de Arjantin'de doğdu. Sadece Latin Amerika'da değil tüm dünyada kurtuluşu arayan insanlığa ışık tuttu. "İmkanlar dahilinde çözüm" reçetelerini elinin tersiyle iten devrimci gerçekçiliğe varlığıyla güç kattı.

BU DÜZEN DEĞİŞMELİ DİYENLER:

'Paranın saltanatını yıkacağız'

Bu Düzen Değişmeli Platformu, 17 seçim bölgesinde bağımsız adaylarla seçime giriyor. Yaşam öykülerine de yer verilen seçim bildirgeleri yüzbinlerce basıldı ve seçim bölgelerinde dağıtılıyor. İşçinin davasında yerini almış aydınlar, emekçiler, işçiler var Bu Düzen Değişmeli diyenlerin listesinde.

"HALKIN EKMEĞİDİR ADALET!"

"1976'dan itibaren Sayıştay'da denetim gruplarında, araştırma grubunda ve daire raportörlüğünde çeşitli görevler aldım. 1991'de Başbakanlık'ta görevlendirildim. Kamu Fonları Tasfiye Birimi'nde, DPT Kalkınma Planları Özel İhtisas Komisyonlarında görevler üstlendim. Toplu Konut İdaresi'nde başkan

ALİ RIZA AYDIN
ANKARA
1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili
Adayı

yardımcılığı görevini yürüttüm. Anayasa Mahkemesi raportörlüğüne atandım. Yüce Divan'da raportörlük yaptım.

2009'da Anayasa Mahkemesi Başkanı, hakkımda "Mahkeme'den ayrılıp Sayıştay'a dönmesi" isteğini bildirince emekliliğimi talep ettim, 1 Ekim 2009'da emekli oldum.

Sınıfsız ve sınırsız bir dünya için mücadele edenlerin safından hiç çıkmadım. "Yetimin hakkına, devletin bir kör kuruluşuna tenezzül eden affetmeyiz" diyenlerin nelere tenezzül ettiğini çok yakından gördüm 'zoraki emeklilikle' bitirdiğim kamu görevlerimde.

Ve bir Alman yazarın şu sözlerini hiç aklımdan çıkarmadım: "Halkın ekmeğidir adalet..."

"Örgütlü siyasi mücadeleye, 1970'lerin son çeyreğinde Türkiye İşçi Partisi'nde katıldım. Mücadelem, bağımsız milletvekili adayı oluncaya kadar üyesi olduğum Türkiye Komünist Partisi'nde sürdü."

"CEBİNDE PARASI OLAN MI YOKSA VİCDANI OLAN MI BU ÜLKEYİ DAHA GÜZEL YÖNETİR?"

"Cebinde parası olanlar, her zaman emekçileri kenara itti; ülkeyi biz yönetiriz, siyaset bizim işimiz dediler ve her dönem ceplerini biraz daha doldurup gittiler. Benim hikayem onlardan biraz farklı. Tek maaşla iki çocuk büyüten bir anneyim ben. Aslında çocukların olana kadar benim de bir işim vardı ama ücretsiz kreşlerden yoksun bir ülkede çocuk sahibi olduysanız ya sizi işten atarlar ya da mecburen siz ayrılırsınız. Hamileyken sokağa çıkmanın ayıp olduğu bir ülkede çalışmak haddimize mi? İki çocuğum var; birine Nâzım, diğerine Fidel ismini koyduk. 'Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan günler' diyen Nâzım Hikmet'in ve o günlerin gerçekten yaşanabileceğini Küba ile gösteren Fidel Castro'nun isimlerini. Gelin biz de bu topraklarda o güzel günleri yaratalım. Gelin emekçileri, kadınları, gençleri kenara iten patronları bu sefer biz kenara itelim ve gösterelim: Cebinde parası olan mı yoksa göğsünde vicdani olan mı bu ülkeyi daha güzel yönetiyor."

BERNA ERSOY ÇANAĞKALE
Bağımsız Milletvekili Adayı

17

seçim bölgesinde bağımsız milletvekili adayı olarak "bu düzen değişmeli" fikrini büyüten komünistler, emeği ile kendini var etmiş, başka her şeyden önce işçi sınıfı devrimcisi olmanın onurunu taşımış insanlar.

Eğitimciler, hekimler, hukukçular var platform adayları arasında. Kendini sadece emekçi halka borçlu görmüş, hayatını emekçilerle birlikte kurmuş insanlar.

Bu Düzen Değişmeli Platformu adaylarının seçim bildirgelerinde yer alan öz yaşam öykülerinden kısa bölümleri okurlarımızla paylaşmaya devam ediyoruz.

"HEP DOĞRU BİLDİKLERİM İÇİN MÜCADELE ETTİM"

"Öğretmen olarak göreve başladığım gençlik yıllarımdan başlayarak hep 'Bu Düzen Değişmeli' diyenlerden oldum. Mücadelem Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) yakın Demokrasi İçin Birlik Grubu'nda sendikalar içinde sürdürdüm. 1968 yılında Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın topladığı Devrimci Eğitim Kurultayı'nda gözlemci olarak bulundum. Yozgat'ın Şefaathli İlçesinde TÖB-DER kuruluşunu örgütleyenlerden biriydim. TÖB-DER'in ilk genel kuruluna delege olarak katıldım. Uzun yıllar üyesi olamamama rağmen TİP'te mücadele ettim. Emekli olduktan sonra kısa bir süre CHP'de Bursa İl Disiplin Kurulu başkan yardımcılığı görevini üstlendim. 2011 milletvekili seçimlerinde Bursa'da adayı olduğum TKP'ye 2013 yılında üye oldum. 24 Haziran seçimlerinde Partimin seçimlere sokulmaması nedeniyle Bağımsız Milletvekili Adayı oldum.

Yaşamım boyunca hep doğru bildiklerim için mücadele ettim. 'Bu düzen değişmeli' diyorsam, başka türlüünün olamayacağını görmemden. Ya düzeni değiştireceğiz ya da onun yüküyle ezilip gideceğiz."

SALİH ÇAM
BURSA
Bağımsız
Milletvekili
Adayı

"KİMSE 'AMA BARAJ VAR' DİYEMEZ"

DENİZ ARIK BİNBAZ
İZMİR
1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili
Adayı

Çocuklarının geleceğinden endişe eden bir anne; az ya da çok baskıya ve ayrımcılığa maruz kalan bir kadın; tüm allamalara pullamalara rağmen sağlık sisteminin kötüleştiğini gören emekçi bir hekim ve her gün insanların acılarını dinleyen bir psikiyatristim.

Sayımız az değilken azınlık gibi yaşatıldığımız güzel ülkemizde, başkalarını sömürenlerin değil, kendim gibi emeğiyle geçinen insanların sesi olmak istiyorum.

(...)
Yürekli ve çalışkan insanlarımızın ellerini taşın altına koymalarının zamanının geldiğini göstermek ve örnek olmak için aday oluyorum.

Dertlerimizi dert edinmeyenlere, sözümüzü duyurmayanlara, bu düzen böyle devam etsin isteyenlere oy vermek zorunda değiliz. İnanmadığımız adaya oy vermek, sevmediğimiz biriyle evlenmeye benzer; her gün lanet ederiz. Buna mecbur değiliz.

İnsanları yalnızlığa, umutsuzluğa götüren, onları ruhsal olarak da hasta eden bir düzende yaşayıp ölmeye mecbur değiliz...

Sömürünün olmadığı, herkesin eşit, adil ve insanca yaşayabileceği bir dünya mümkün! Ve, bu dünyayı birlikte kurabiliriz.

"Çok isterdik oy vermeyi ama baraj var" bahanesine de sığınmaz kimse: Bağımsız adaya baraj sınırı yok. Gelin İzmir'den, bu düzen değişmeli diyenlerin sesini hep beraber yükseltelim. Gerçek bir çözümümüz beraber üretelim...

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

30 Mayıs/İstanbul- Esenler'de, inşaatta dengesini kaybederek seyyar merdivenden düşen kalıp işçisi Yusuf Ergenç (39) yaşamını yitirdi. Ergenç, merdivenle istinaf duvarına çıkarken tuttuğu parçanın kopması sonucu yaklaşık iki metreden aşağı düştü.

31 Mayıs/Sakarya- Karasu'da kağıt ambalaj tesisinde bulunan kepeçyi temizlemek isteyen Melih Şahin kepeçin alt kısmında sıkışarak can verdi. Temizliğe başladıktan bir süre sonra iş makinasının altında sıkışan Şahin'e arkadaşları tarafından yardım edilmek istendi. Şahin, sağlık ve itfaiye ekipleri tarafından cesedi sıkıştığı yerden çıkarıldı.

31 Mayıs/Samsun- On katlı inşaat halindeki binanın sekizinci katında çalışan siva işçisi Bahri Öztaş (54), kum çekme makarasının halatının yönünü değiştirmek isterken sırt üstü kum yığınının üzerine düştü. Ağır yaralanan Öztaş, kaldırıldığı hastanede yapılan müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

31 Mayıs/Kayseri- Develi ilçesinde çinko çıkarılan maden ocağında meydan gelen göçükte Ömer Karaaştan üzerine düşen kayaların altında kalarak yaşamını yitirdi.

2 Haziran/Sakarya- Adapazarı'nda inşaatta

kalıççı olarak çalışan Mahmut Yakupoğlu (43) dördüncü kattan düşerek yaşamını yitirdi.

3 Haziran/İstanbul- Ümraniye'de TEM Otoyolunda mesai bitiminde servise binen Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü işçilerine otomobil çarpması sonucu Özbek işçi Abduvali Sabirov(22) ve bir belediye işçisi yaşamlarını yitirdi.

3 Haziran/Hakkari- Yüksekova'da yol şantiyesinde çalışan işçileri taşıyan kamyon freni bozulunca devrildi. İşçi Necmettin Düzce (42) olay yerinde ve işçi Seyfettin Engüdar kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

4 Haziran/Manisa- Turgutlu'da bir çiftlikte süt sağım makinasındaki arızayı gidermek için çalışan İbrahim Gökmen (42) elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi.

4 Haziran/İstanbul- Avcılar Ambarlı bölgesindeki Sinbo elektrikli ev aletleri fabrikasında, forkliftle tavandaki kabloları tamir eden Mustafa Öztaş (52) dört metreden düştü. Öztaş kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

5 Haziran/Karaman- Ermenek'te yük asansöründen çimento almak isterken dengesini kaybedip beşinci kattan düşen Ali Bahçeci (48) kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.